

Gemeentewet artikel 223 : Heffen forensenbelasting

1. Er kan een forensenbelasting worden geheven van de natuurlijke personen, die, zonder in de gemeente hoofdverblijf te hebben, er gedurende het belastingjaar meer dan negentig malen nachtverblijf houden, anders dan als verpleegde of verzorgde in een inrichting tot verpleging of verzorging van zieken, van gebrekkigen, van hulpbehoevenden of bejaarden, of er op meer dan negentig dagen van dat jaar voor zich of hun gezin een gemeubileerde woning beschikbaar houden.

2. Degene die ter tijdelijke waarneming van een openbare betrekking of ter bijwoning van vergaderingen van een algemeen vertegenwoordigend orgaan, waarvan hij het lidmaatschap bekleedt, dan wel ingevolge last of bevel van de overheid, buiten de gemeente van zijn hoofdverblijf vertoeft, is op die grond niet belastingplichtig.

3. Of iemand in de gemeente hoofdverblijf heeft, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Jurisprudentie

HOOFDVERBLIJF

- “Uit de omstandigheid, dat de belanghebbende die in afwachting van het gereedkomen van een definitieve woning in de gemeente A tijdelijk aldaar verblijf ging houden, doch overigens nog banden met de verlaten gemeente D bleef aanhouden, moet worden afgeleid, dat hij zijn hoofdverblijf nog niet naar A had overgebracht.” (*KB 12 juli 1927, AB 1927, 424*).

- “Het antwoord op de vraag waar iemand zijn hoofdverblijf heeft dient te worden beoordeeld aan de hand van de feitelijke omstandigheden. Al kan de inschrijving in het bevolkingsregister een aanwijzing opleveren voor de beantwoording van die vraag, zulk een inschrijving is op zichzelf niet alleen beslissend.” (*HR 9 mei 1984, nr. 22 373, V-N 1984, p. 1250, Belastingblad 1984, p. 371*)

NACHTVERBLIJF

- “Voor het beantwoorden van de vraag of iemand wegens het houden van een nachtverblijf als forens moet worden beschouwd, zijn de redenen, waarom dat nachtverblijf gehouden wordt van geen betekenis.” (*KB 28 juli 1926, AB 1926, 356*)

GEMEUBILEERDE WONING

- “Het begrip ‘gemeubileerde woning’ veronderstelt mede het daarin bestaan van een gelegenheid tot nachtverblijf.” (*GS Friesland 26 april 1923, AB 1923, 180*)

- “Onder gemeubileerde woning is te verstaan een huis of gedeelte daarvan, dat door zijn meubilering tot bewonen is ingericht. Een huis, dat verbouwd wordt en dientengevolge tot bewonen ongeschikt is, ook al zijn de meubels in twee kamers daarvan opgeborg, is niet een gemeubileerde woning.” (*KB 24 april 1923, AB 1923, 183*)

- “Een gemeubileerde kamer, die slechts is ingericht voor een tijdelijk verblijf en niet geschikt om aldaar nachtverblijf te houden, is geen gemeubileerde woning in de zin van de wet.” (*KB 2 juli 1923, AB 1923, 186*)

- “*Anders:* Ook al is er niet voortdurend een slaapplek in de woning ingericht en al zijn er geen verlichtings- en verwarmingstoestellen aanwezig, niettemin moet, waar in de woning voldoende meubelen zijn opgesteld, van een gemeubileerde woning in de zin der wet gesproken worden.” (*KB 5 februari 1924, AB 1924, 220, en KB 28 mei 1926, AB 1926, 352*)

- “Een perceel dienende tot het opbergen van huisraad en meubelen kan, indien de belanghebbende niet meer dan 90 dagen van het belastingjaar daarin in strijd met de eigenlijke bestemming heeft verbleven, niet als een gemeubileerde woning worden beschouwd.” (*KB 17 februari 1925, AB 1925, 120*)
- “Een woning, welker meubels tijdelijk in ee garage zijn opgeslagen, kan niet als een gemeubileerde woning worden beschouwd.” (*KB 19 januari 1927, AB 1927, 82*)
- “Een vaartuig, van meubilair voorzien, kan als een gemeubileerde woning in de zin van de wet worden beschouwd.” (*KB 10 april 1926, Stb 1926, 63, AB 1926, 146 en KB 14 juni 1928, AB 1928, 385*)
- “Het beschikken over een slechts voor kortstondig verblijf ingerichte koepel, waarin de reclamant niet dan bij uitzondering nachtverblijf kan houden, levert niet het beschikbaar houden van een gemeubileerde woning in de zin der wet op.” (*KN 17 december 1927, AB 1927, 607*)
- “De enkele weinig waarde bezittende meubelen, die de eigenaar van een woning daarin, na verwijdering van het merendeel van het meubilair, liet staan, doen deze woning niet het karakter van een gemeubileerde woning behouden.” (*KB 3 mei 1927, AB 1927, 421*)
- “Een houten zomerhuisje is terecht als een gemeubileerde woning beschouwd”. (*HR 27 maart 1940, AB 1940, 718, G. 4638, E. 353*)
- “Bij het beantwoorden van de vraag of een vaartuig, gebruikt als zomerverblijf, kan worden beschouwd als ‘gemeubileerde woning’ in de zin van artikel 288 (*thans 223 Gemeentewet*) de gemeentewet, komt het slechts hierop aan of die gemeubileerde woning op zichzelf beschouwd zowel bestemd als geschikt is om enigszins duurzaam – zij het niet in alle jaargetijden – voor menselijke bewoning te dienen, zonder dat acht wordt geslagen op de mate, waarin daarvan werkelijk gebruik wordt gemaakt.” (*HR 19 december 1962, AB 1963, 348, zie mede HR 1 december 1965, AB 1966, 402*)
- “Een caravan, waarmede ook gereden kan worden achter een personenauto, die een vloeroppervlakte heeft van 2 bij 33/4 meter, die een zitslaapkamer bevat met banken, welke als slaapgelegenheid kunnen worden gebruikt voor vier personen, een een keukenaanrecht, waarin stookgelegenheid en een wc-ruimte ontbreken en die overigens is ingericht, zoals voor caravans als de onderhavige gebruikelijk is, is niet een gemeubileerde woning in de zin van artikel 288, eerste lid (*thans 223, eerste lid*) van de gemeentewet.” (*HR 7 februari 1968, AB 1968, 336, G. 5990, anders dan in dezelfde zaak Hof Arnhem 7 september 1967, G. 5969*)
- “Belanghebbende heeft een toercaravan van 2.00 x 4,95 m, die achter een auto kan worden gekoppeld. De binnenruimte bestaat uit één tot zitruimte, slaappleats en keuken dienend vertrek met een oppervlakte van minder dan 10m2. Een toilet ontbreekt. De caravan wordt buiten de periode van 1 april tot 1 oktober in een elders gelegen winterstalling ondergebracht. Tijdens het zomerseizoen is de caravan niet aangesloten op waterleiding, riolering of elektriciteit. Een caravan als de onderhavige kan naar het spraakgebruik niet worden aangemerkt als een gemeubileerde woning in de zin van artikel 275 (*thans artikel 223*) gemeentewet en art. 1 van de Verordening. Het beroep is gelet op het bovenstaande gegrond.” (*Hof Amsterdam 12 maart 1984, nr. 46/33, Belastingblad 1985, p. 598*)
- “Bij toetsing aan het criterium, of de gemeubileerde woning op zichzelf beschouwd zowel bestemd als geschikt is om enigszins duurzaam – zij het niet bepaaldelijk in alle jaargetijden – voor menselijke bewoning te dienen komt geen betekenis toe aan het ontbreken van waterleiding, een toilet en aansluiting op een riolering.” (*HR 8 januari 1969, G. 6032*)
- “Een stacaravan zonder toilet en zonder aansluiting op gas, waterleiding en riolering en die nauwelijks meubilair bevat is geen woning, aangezien in de caravan te veel ontbreekt wat in de meest eenvoudige woning aanwezig is en die dan ook niet geschikt is voor duurzame bewoning. Mitsdien kan deze caravan niet gekwalificeerd worden als een gemeubileerde woning in de zin van artikel 275 (*thans art. 223*) van de gemeentewet.” (*Hof Leeuwarden 24 december 1982, nr. 1260/81, V-N 18 februari 1984, p. 367. In gelijke zin: Hof 's-Gravenhage 11 mei 1989, nr. 4859/87, Belastingblad 1989, p. 619 en Hof Arnhem 21 maart 1989, nr. 1492/1988, Belastingblad 1989, p. 578*)
- “Belanghebbende die elders woont, heeft in de gemeente Smilde een gemeubileerde stacaravan meer dan 90 dagen in 1984 voor zich en zijn gezin beschikbaar gehouden. Deze caravan is aangesloten op gas, waterleiding, riolering en elektriciteit en is voorzien van een woonkamer, keuken, twee slaapkamers en een toilet. In geschil is of de stacaravan is aan te merken als een gemeubileerde woning. De Hoge Raad oordeelde dat het Hof de stacaravan terecht heeft aangemerkt als een gemeubileerde woning in de zin van de verordening, waarbij het Hof in het midden kon laten of de stacaravan roerend dan wel onroerend is.” (*HR 4 maart 1987, nr. 24 339, Belastingblad 1987, p. 315, BNB 1987/117, p. 799*)
- “Wegens het hebben van een stacaravan is belanghebbende aangeslagen in de woonforensenbelasting van de gemeente Texel. De caravan bevat een woonvertrek met kookgelegenheid en een slaapvertrek en is op het elektriciteitsnet aangesloten. Aansluitingen op de waterleiding, het gasnet en de riolering ontbreken. Naar het oordeel van het Hof ontbreekt in een onderkomen als de onderhavige caravan te veel van wat in een eenvoudige stads- of dorpswoning voorkomt om de caravan bestemd en geschikt te achten voor enigszins duurzame bewoning. Deze opvatting vindt steun in de geschiedenis van de totstandkoming van art. 275 (*thans art. 223*). In de memorie van antwoord bij het wetsontwerp dat geleid heeft tot de Wet van 24 december 1970, *Stb* 1970, 608, stelt de minister: “Het verdient naar de mening van de ondergetekenden geen

aanbeveling het begrip woning te verruimen tot woongelegenheid. Daardoor immers zouden wellicht ook caravans, woonschepen, hoezeer daarin elementaire voorzieningen als w.c. en stookgelegenheid eventueel ontbreken, e.d. in de belasting kunnen worden betrokken.

Dit is temeer bezwaarlijk omdat voor dergelijke woongelegenheden, die zich veelal op openbare gronden of wateren bevinden, krachtens retributie- of precarioverordening, reeds aanzienlijke bedragen wegens staan- of liggeld aan gemeenten verschuldigd zijn.” (p. 21).

Gelet op het vorenoverwogene is de aanslag ten onrechte opgelegd. Het Hof vernietigt de aanslag.” (*Hof Amsterdam 21 oktober 1986, nr. 1760/85, Belastingblad 1987, p. 544*)

- “Belanghebbende is aangeslagen in de woonforensenbelasting van de gemeente Dalfsen ter zake van het ter beschikking hebben van een zomerhuisje. Het huisje bestond uit een woonkamer, twee slaapkamers, een keuken, een berghok en een geïmproviseerd toilet. Het huisje beschikte voorts over een kachel en een waterpomp. Het Hof was van oordeel dat onder de hiervoor weergegeven omstandigheden het zomerhuis in voldoende mate bestemd en geschikt was om enigszins duurzaam voor menselijke bewoning te dienen. Hieraan doet niet af dat het zomerhuisje niet is aangesloten op de waterleiding, de riolering en het gas- en elektriciteitsnet en dat het water uit de pomp niet bruikbaar was als drinkwater. Deze omstandigheden verminderen wel het wooncomfort maar rechtvaardigen niet de conclusie dat de hiervoor vermelde bestemming en geschiktheid ontbreken.” (*Hof Arnhem 16 mei 1989, nr. 5/1989, Belastingblad 1989, p. 418*)

- „Op het beroep in cassatie van burgemeester en wethouder van de gemeente Warmond overweegt de Hoge Raad: Het Hof heeft vastgesteld dat de stacaravan niet van een toilet voorzien is. Daarvan uitgaande heeft het Hof terecht geoordeeld dat die stacaravan niet kan worden aangemerkt als een gemeubileerde woning in de zin van artikel 1 van de verordening woonforensenbelasting.” (*HR 19 september 1990, nr. 26 946, Belastingblad 1991, p. 14, BNB 1990/310, V-N 1990, p. 3337*)

- “Het Hof heeft geoordeeld dat onder het begrip ‘gemeubileerde woning’ ex artikel 275 van de gemeentewet (*thans art. 223 Gemeentewet*) nimmer woonschepen vallen. De Hoge Raad oordeelt dat deze opvatting van het Hof onjuist is. (Volgt vernietiging en verwijzing).” (*HR 2 maart 1994, nr. 29 642, Belastingblad 1994, p. 305, V-N 1994, p. 1083 BNB 1994/115*)

“In het verwijzingsarrest oordeelt het Hof Arnhem dat belanghebbendes woonschip door het college van B&W terecht is aangemerkt als een gemeubileerde woning die zowel bestemd als geschikt was om enigszins duurzaam – zij het niet bepaaldelijk in alle jaargetijden – voor menselijke bewoning te dienen.” (*Hof Arnhem 17 juni 1994, nr. 940 535, BNB 1995/110, Belastingblad 1995, p. 138*)

- “X is aangeslagen in de woonforensenbelasting voor het jaar 1988. In geschil is of de zomerwoning van X een woning ex artikel 275 (oud) is. Het Hof is van oordeel dat er geen sprake is van een woning als bedoeld in artikel 275 (oud). Op het beroep in cassatie van de gemeente overweegt de Hoge Raad: het Hof heeft voor de beoordeling of er sprake is van een woning terecht beslissend geoordeeld of de zomerwoning geschikt is om, zij het niet bepaaldelijk in alle jaargetijden, enigszins duurzaam voor normale menselijke bewoning te dienen. Het oordeel van het Hof dat zulks niet het geval was geeft niet blijk van een onjuiste rechtsopvatting en is voor het overige van feitelijke aard, niet onbegrijpelijk en voldoende gemotiveerd. (Volgt verwerping).” (*HR 26 april 1995, nr. 30 280, V-N 1995, p. 1712, BNB 1995/185, Belastingblad 1995, p. 585*)

GEZIN

- “Tot het gezin van de belanghebbende behoren zijn echtgenote en dochter zolang het huwelijk niet is ontbonden, ook al leeft belanghebbende daarvan sinds jaren feitelijk gescheiden.” (*KB 9 oktober 1923, AB 1923, 406, KB 18 november 1929, 491. Zie ook KB 17 december 1923, AB 1924, 8*)

- “Iemand wiens echtgenote en kinderen, hangende een echtscheidingsproces met toestemming van de president van de rechtbank in een gemeente zelfstandig een woning hebben betrokken, moet niet geacht worden uit dien hoofde voor zichzelf en zijn gezin in die gemeente een gemeubileerde woning beschikbaar te houden.” (*KB 19 mei 1924, AB 1924, 218, KB 3 mei 1927, AB 1927, 422, en KB 23 mei 1927, AB 1927, 422, zie ook KB 5 april 1930, AB 1930, 493.*)

BESCHIKBAAR HOUDEN, INTENTIE

- “In de woorden ‘beschikbaar houden van een gemeubileerde woning door een natuurlijk persoon voor zich of zijn gezin’ ligt de aanwezigheid besloten van een op een bepaalde wijze gerichte wil. Indien geen andere intentie aanwezig is geweest dan het houden van de woning ter beschikking van eventuele huurders, moet worden geconcludeerd tot het ontbreken van de in de eerste zin bedoelde wil. Zonder deze wil is belastingplichtigheid ex artikel 288 (*thans 223*) gemeentewet niet bestaanbaar.” (*Hof 's-Gravenhage 21 juni 1963, AB 1965, 325*)

- “De vraag, of de tijd, gedurende welke de belanghebbende de woning tracht te verhuren doch daarin niet slaagt, al dan niet moet worden toegerekend aan het tijdvak, waarin belanghebbende haar beschikbaar houdt voor zich of zijn gezin, wordt bevestigend beantwoord. Immers staat gedurende die tijd de woning feitelijk ter beschikking van de belanghebbende en zijn gezin. Voorts houdt hij de woning aan, althans mede aan, om daarvan voor zich en zijn gezin gebruik te maken. Het is een normaal verschijnsel, dat zomerwoningen, welke men voor zichzelf of zijn gezin beschikbaar houdt, gedurende een deel van

het seizoen worden verhuurd. Het gaat evenwel te ver hieruit te concluderen, dat zulk een woning ook in de tijd, waarin verhuur niet mogelijk is, haar karakter als eigen zomerwoning zou hebben verloren en zij zou moeten worden aangemerkt als een voor de verhuur bestemde woning.” (*Hof 's-Gravenhage 15 januari 1965, AB 1965, 816*)

OORSPRONG VAN DE BESCHIKKINGSMACHT

- “Een gemeubileerde woning (zomerhuis) die in eigendom toebehoort aan minderjarige kinderen moet geacht worden door degene, die de ouderlijke macht over die kinderen uitoefent, voor zich en voor zijn gezin beschikbaar te worden gehouden.” (*KB 9 oktober 1923, AB 1923, 406*)

- “De wet stelt geen eisen omtrent de oorzaak waaruit de beschikkingmogelijkheid over een gemeubileerde woning voortvloeit. Ook een mondelinge afspraak of een louter gedogen van de rechthebbende kan deze beschikkingmacht opleveren.” (*KB 12 mei 1926, Stb. 1926, 116, AB 1926, 149, zie ook KB 22 januari 1925, AB 1926, 151*)

BESCHIKKING NA EIGENDOMSOVERDRACHT

- “Door de overdracht van eigendom van een gemeubileerde woning aan een naamloze vennootschap, waarin de overdragende partij alle macht in handen heeft, verliest de belanghebbende niet de beschikking over deze woning.” (*KB 11 december 1926, AB 1926, 418, idem in KB 11 december 1926, AB 1926, 419 en KB 28 mei 1926, AB 1926, 352*)

INVLOED VAN HUURCONTRACTEN EN BESTEMMING

- “Indien men een gemeubileerde woning bezit met het voornemen deze gedurende de tijd, dat men deze niet zelf gebruikt te verhuren, doch aan dit voornemen geen gevolg heeft gegeven, moet men geacht worden deze woning voor zichzelf en zijn gezin beschikbaar te hebben gehouden.” (*KB 17 december 1932, AB 1934, 8. Idem in KB 1 maart 1924, AB 1924, 221 en KB 12 april 1929, AB 1929, 190. zie ook HR 21 september 1960, AB 1960, 962*)

- “Uit het feit, dat reclamant, noch enig lid van zijn gezin ooit het huis bewoond heeft, alsmede uit de door reclamant overgelegde bescheiden valt af te leiden, dat het huis uitsluitend bestemd is geweest om aan derden te worden verhuurd. Niet belastingplichtig is hij, die de beschikking heeft over een gemeubileerd huis, niet voor eigen gebruik, doch alleen voor verhuring is bestemd.” (*KB 8 augustus 1925, Stb. 1925, 354, AB 1925, 301, zie ook KB 9 februari 1929, AB 1929, 188*)

- “Bij het beoordelen van de vraag wie een woning beschikbaar houdt kunnen huurcontracten tegenover derden ten hoogste als een vermoeden gelden, dat een bonafide overeenkomst is totstandgekomen.” (*KB 19 januari 1927, AB 1927, 82 en KB 7 februari 1928, AB 1928, 213*)

- “Vast staat, dat de aangeslagene, eigenaar van een zomerhuisje, dat wegens zijn lichte constructie alleen gedurende de zomermaanden geschikt is ter bewoning, gedurende het belastingjaar dat huisje op 3 weken na voortdurend beschikbaar gesteld of verhuurd heeft aan derden. In die omstandigheden moet geoordeeld worden, dat de belanghebbende het huisje niet of niet meer dan 90 dagen voor zich of zijn gezin beschikbaar gehouden heeft. Mitsdien is hij ten onrechte in de woonforensenbelasting van de gemeente X aangeslagen.” (*HR 21 september 1960, AB 1960, 962*)

- “X is eigenaar van een in de gemeente gelegen gemeubileerde recreatiewoning. Hij heeft deze woning in 1992 op basis van exclusiviteit ter beschikking gesteld aan A voor verhuur aan haar cliënten. De woning is in 1992 gedurende 15 weken verhuurd geweest. In geschil is of X terecht in de heffing van de woonforensenbelasting is betrokken, hetgeen X bestrijdt. Het Hof Leeuwarden stelt X in het gelijk. Op het beroep in cassatie van de gemeente overweegt de Hoge Raad: Van een gemeubileerde woning, die uitsluitend is bestemd voor de verhuur en ook feitelijk door de eigenaar niet anders wordt gebruikt dan nodig is om deze voor de verhuur gereed te maken en te houden, kan niet worden gezegd dat deze door de eigenaar voor zich en zijn gezin ter beschikking wordt gehouden. Indien een gemeubileerde woning weliswaar is bestemd voor de verhuur maar ook door de eigenaar zelf wordt gebruikt, anders dan nodig is om deze voor verhuur gereed te maken en te houden, moet worden aangenomen dat die woning door de eigenaar voor zich of zijn gezin beschikbaar wordt gehouden voor het gedeelte van het jaar dat eigen gebruik niet in verband met verhuur of aan derden toegekende rechten tot verhuur is uitgesloten. De regeling in het contract met A laat geen andere gevolgtrekking toe dan dat het eigen gebruik door X en zijn gezin slechts gedurende 10 weken per jaar is uitgesloten. Uit hetgeen hiervoor is overwogen volgt dan dat de woning in het onderhavige jaar door X voor zich of zijn gezin beschikbaar werd gehouden, tenzij X daarvan geen ander gebruik heeft gemaakt dan nodig was om de woning voor verhuur gereed te maken en te houden. Volgt vernietiging en verwijzing.” (*HR 24 juli 1995, nr. 30595, 30 470, Belastingblad 1995, p. 618, V-N 1995, p. 3046*)

SCHIJNCONTRACTEN

- “Hij die slechts in schijn een gemeubileerde woning in huur of gebruik heeft, heeft zelf daardoor de feitelijke beschikking over die woning gehouden.” (*KB 22 januari 1924, AB 1924, 219, KB 23 april 1926, AB 1926, 148, KB 11 november 1926, AB 1926, 362, KB 12 juni 1962, AB 1962, 353, KB 18 oktober 1927, AB 1927, 609*)

INVLOED VAN DE TOESTAND VAN DE WONING

- “Reclamant is eigenaar van een in de gemeente O gelegen perceel, dat een vrijwel onbewoonbaar gedeelte is van een oud, vervallen landhuis, waarin zich slechts in één vertrek enkele meubelen bevinden. Indien het perceel al tot woning mocht kunnen strekken, in ieder geval kan niet worden aangenomen, dat iemand met een maatschappelijke positie als reclamant ooit een dergelijk perceel tot woning voor zichzelf of zijn gezin zou willen of kunnen bezigen. Reclamant kan dan ook niet geacht worden dat perceel als gemeubileerde woning voor hem en zijn gezin beschikbaar te houden.” (KB 15 december 1925, Stb 471, AB 1925, 480.)

LOGEREN

- “De omstandigheid, dat twee kinderen van appellant in de gemeente Z tegen betaling kost en inwoning genieten, maakt niet dat appellant in de gemeente de beschikking heeft over de kamers, alwaar de kinderen slapen en de maaltijden gebruiken, heeft verkregen, nu vaststaat, dat de bewoner van het betreffende pand zelf daarover de beschikking had gehouden.” (KB 17 september 1926, AB 1926, 360)

- “Uit het herhaaldelijk komen logeren in een woning volgt zonder meer niet een mede voor zichzelf en zijn gezin beschikbaar houden van de woning.” (KB 20 juli 1929, AB 1929, 469)

VERTEGENWOORDIGEND OPENBAAR LICHAAM

- “Door geen wetsbepaling is aan GS het karakter van vertegenwoordigend lichaam verleend. Geen beroep daartoe kan worden gedaan op de artikelen 155 en 161 van de provinciale wet (oud), uit welke artikelen, waarin slechts een beperkt deel der aan GS opgedragen taak is omschreven, het karakter van dit college als vertegenwoordigend lichaam niet kan worden afgeleid.” (KB 2 juli 1923, AB 1923, 187, KB 30 juli 1923, AB 1923, 403, en KB 12 juli 1927, AB 1927, 425.)

TIJDELIJKE WAARNEMING VAN EEN OPENBARE BETREKKING

- “Een onderofficier, die voor het volgen van een cursus buiten zijn garnizoen is gedetacheerd verblijft in de gemeente van detachering ter tijdelijke waarneming van een openbare betrekking.” (KB 22 januari 1923, AB 1923, 53)

- “Een inspecteur der belastingen te G, die benoemd is tot tijdelijk inspecteur der belastingen te A, is ter vervulling van laatstgenoemde betrekking op meer dan 90 dagen te A aanwezig geweest en mitsdien terecht als forens aangeslagen te A. Geen tijdelijke waarneming van de betrekking.” (KB 19 februari 1923, AB 1923, 57, zie ook KB 22 december 1924, AB 1924, 513, en KB 29 juli 1926, AB 1926, 355, resp. t.a.v. een tijdelijk secretaris van de kamer van koophandel en een waarnemend griffier van een kantongerecht)

BELASTINGPLICHTIGE

- “Verordening woonforensenbelasting. Twee ongehuwde, samen met hun moeder wonende, zusters bezitten samen een zomerhuisje; in casu kan slechts aan één een aanslag worden opgelegd.” (Hof Arnhem 31 januari, BNB 261)

- “Belanghebbende is tezamen met vier broers en zusters eigenaar van een vakantiewoning in de gemeente Domburg. Ieder van de mede-eigenaren heeft een eigen gezin; de vakantiewoning wordt op basis van afspraken afwisselend door een van de mede-eigenaren gebruikt. Belanghebbende X bestrijdt de aan X-c.s. opgelegde aanslag woonforensenbelasting aangezien zij naar heer mening met haar gezin beneden de 90 dagen grens is gebleven. Het Hof 's-Gravenhage stelt X in het gelijk. Op het beroep in cassatie van B&W van Domburg overweegt de Hoge Raad dat het oordeel dat X gedurende minder dan 90 dagen voor zichzelf en haar gezin de beschikking had over de woning niet blijkt geeft van een onjuiste rechtsopvatting. Noch artikel 275 (thans art. 223) van de gemeentewet noch het daarmee overeenstemmende artikel 1 van de verordening bieden steun aan het standpunt dat in ieder geval als het onderhavige de gezamenlijke eigenaren in de belastingheffing moeten worden betrokken. (Volgt verwerping van het beroep).” (HR 4 juli 1989, nr 26 141, Belastingblad 1989, p. 576, V-N 1989, p. 2291, BNB 1989/253. De Hof uitspraak is opgenomen in het Belastingblad 1989, p. 11)

CUMULATIE VAN BELASTINGEN

- “Cumulatie van woonforensenbelasting en toeristenbelasting terzake van dezelfde woning is niet in strijd met enig wettelijk voorschrift.” (Hof 's-Gravenhage 1 oktober 1975, BNB 1976, 83)